

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Medens samtlige Udgifter vedrørende Københavns Brandvæsen før Ikrafttrædelsen af Lov af 15. Maj 1868 om Brandvæsenet i København i Henhold til kgl. Resolution af 2. Marts 1825 blev udredet af Københavns Brandforsikring ud fra den Betragtning, at Opretholdelsen af et Brandvæsen var en Foranstaltning, der i det væsentlige kom Ejerne af de faste Ejendomme til Gode, blev det ved § 9 i nævnte Lov bestemt, at de faste Ejendomme kun skulde yde et Bidrag til Brandvæsensudgifterne, der iøvrigt skulde betales af Kommunen. Bidraget fastsattes i Loven til 4 Sk. af hver 100 Rd. (senere omsat til $4\frac{1}{6}$ Øre af hver 100 Kr., hvilket svarer til 0,417 pro mille) af Bygningernes Brandforsikrings- eller Taksationsværdi, idet det endvidere bestemtes, at Bidraget for de under Københavns og Landbygningernes Brandforsikringer indbefattede Ejendomme skulde afholdes af Brandforsikringerne efter halv-aarlige Opgivelser af Forsikringssummernes samlede Beløb; for andre Bygninger samt for de i de nævnte Selskaber indtegnede Bygninger, der var forsikret under Værdien, skulde Bidraget opkræves af Magistraten i Forbindelse med Kommuneafgifterne. Den nævnte Bidragsordning omfattede ikke Bygningerne paa Nyholm, idet disse var fritaget for at yde Bidrag, da Flaaden opretholdt sit eget Brandvæsen paa Holmen, der i Henhold til Lovens § 38 var forpligtet til at yde Bistand til Fremme af Slukningsforanstaltningerne ved betydligere Ildebrande i den øvrige By, ligesom iøvrigt Københavns Brandvæsen ifølge Lovens § 8 paa Forlangende skulde afgive fornøden Hjælp til Slukning af Ildebrande paa Nyholm.

Ifølge Beregninger, der var opstillet af den af Justitsministeriet i 1863 nedsatte Kommission, der skulde overveje Ordningen af Københavns Brandvæsen (jfr. Rigsdagstidende 1867—68, Tillæg A. Sp. 1367—74), antoges Udgifterne til Brandvæsenet ikke at ville overstige ca. 50 000 Rd. aarligt og Bidraget at ville indbringe ca. 42 000 Rd. aarligt, saaledes at Kommunen gennem Bidraget vilde opnaa Dækning for ca. 84 pCt. af Udgifterne. Det viste sig imidlertid straks efter Lovens Ikrafttræden, at disse Beregninger ikke holdt Stik, i hvilken Hen-

sende henvises til nedenstaaende af Københavns Magistrat udarbejdede Statistik:

Aar	Udgifter til Brandvæsenet (herunder Henlæggelser, Afskrivning og Forrentning)	Bidrag i Henhold til Lov af 15. Maj 1868 § 9	Bidraget i Procent af Udgifterne
	Kr.	Kr.	
1871*.)	143 945	95 730	65,5
1875	174 916	111 806	63,9
1880	185 707	137 671	74,1
1885	281 961	170 336	60,4
1890	272 798	201 524	73,9
1895	370 752	232 743	62,8
1900	438 830	270 972	61,7
1905—06	591 317	376 838	63,7
1910—11	851 941	455 320	53,4
1915—16	944 573	496 064	52,5
1920—21	3 189 191	943 690	29,6
1925—26	2 755 753	1 097 443	39,8
1930—31	2 493 914	1 218 697	48,9
1931—32	2 417 246	1 247 440	51,6
1932—33	2 450 333	1 288 700	52,6
1933—34	2 373 044	1 316 165	55,5
1934—35	2 444 657	1 357 355	55,5
1935—36	2 481 616	1 411 123	56,9

Det ses af Statistikken, at medens Bidraget igennem en lang Aarrække — helt op til det første Tiaar i dette Aarhundrede — konstant gav Dækning for ca. to Tredjedele af Udgifterne, har det senere, navnlig paa Grund af den i Nutiden stedfundne tekniske Udvikling inden for Brandvæsenet, der har bevirket en stærk Udgiftsførelse, kun kunnet dække en ringere Procentdel, i de seneste Aar ca. 55 pCt. af Udgifterne.

I 1919 fremsendte Københavns Magistrat en Indstilling til Justitsministeriet om, at der maatte blive tilvejebragt Lovhjemmel for en Forøgelse af Bidragsprocenten, dels ved en Forhøjelse af Bidragspromillen fra 0,417 til 0,5, dels ved, at Bidraget blev paalagt ikke alene Brandfor-

*) Det første Regnskabsaar, i hvilket Afgiften indgik for et helt Aar.